

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 40C/244/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5115214563
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mariana Juríková
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2020:5115214563.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina, sudkyňou Mgr. Marianou Juríkovou, v právnej veci žalobcu: W. I. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G. XXXX, XXX XX J., zastúpeného spoločnosťou Advokátska kancelária JUDr. Chlapík s.r.o., so sídlom Sládkovičova 167/13, 010 01 Žilina, IČO: 47 232 072, proti žalovanému: Urbariát pasienkové a lesné pozemkové spoločenstvo Vranie, so sídlom Vranie 136, 010 14 Žilina, IČO: 42 223 253, zastúpeného spoločnosťou Advokátska kancelária JUDr. Halaga s.r.o., so sídlom Framborská 253/21, 010 01 Žilina, IČO: 50 626 321, v spore o vydanie bezdôvodného obohatenia, takto

rozhodol:

I. Súd konanie v časti o zaplatenie sumy 336,06 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 678,76 Eur od 01.04.2014 do zaplatenia z a s t a v u j e .

II. Žalovaný j e p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 688,70 Eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

III. Žalobca m á voči žalovanému n á r o k na náhradu trov konania v rozsahu 9 %.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenu súdu prvej inštancie 11.05.2015 sa žalobca domáhal uloženia povinnosti žalovanému nahradiť mu škodu vo výške 1.357,52 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 1.357,52 Eur počnúc od 01.04.2014 do zaplatenia, náhradu vo výške 346,- Eur, ako aj náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Žalobca uviedol, že je podielovým spoluvlastníkom v podiele 1 pozemku parc. č. XXXX/X - trvalé trávnaté porasty o výmere 946 m², nachádzajúceho sa v katastrálnom území Vranie, evidovaného v registri „E“ katastra nehnuteľností a zapísaného na LV č. XXX pre katastrálne územie Vranie, obec Žilina, okres Žilina. Predmetný pozemok z časti tvorí aj lesný porast. Tento lesný porast spolu s ďalšou inou lesnou pôdou užíva žalovaný. Žalovaný na základe súhlasu odborného lesného hospodára uskutočnil v poraste 199a,b začiatkom roku 2014 výrub stromov, pričom tento výrub bol uskutočnený aj u stromov nachádzajúcich sa na pozemku parc. č. 1126/2, ktorý pozemok je v spoluvlastníctve žalobcu. Rokovania so žalovaným ohľadne náhrady škody zostali bezvýsledné, z ktorého dôvodu žalobca si nechal vypracovať geometrický plán, ktorý vypracoval geodet Ing. Albín Kolek dňa 08.10.2014 pod číslom XXX/XXXX. Na účely preukázania výšky škody si žalobca nechal vypracovať znalcom z odboru lesníctva Ing. Ľubošom Gregušom znalecké ohodnotenie, z ktorého vyplýva, že žalovaný vyťažil z pozemku žalobcu ihličnaté drevo o objeme 26,22 m³ a listnaté drevo v objeme 9 m³. Pri cene 47,24 Eur/m³ predstavuje suma 1.238,63 Eur hodnotu vyťaženého ihličnatého dreva a pri cene 13,21 Eur/m³ predstavuje suma 118,89 Eur hodnotu vyťaženého listnatého dreva. Celkovo teda žalovaný vyťažil z pozemku žalobcu drevo v hodnote 1.357,52 Eur. Popri ujme za vyťažené drevo vznikli žalobcovi náklady v súvislosti s uplatňovaním jeho nároku, a to za vypracovanie geometrického plánu v sume 304,- Eur, za zakúpenie kolku pre kataster v sume 27,- Eur a za posudok znalca Ing. Greguša v sume 15,- Eur, spolu výška týchto nákladov predstavuje sumu 346,- Eur.

2. K žalobe sa vyjadril žalovaný. Uviedol, že predmetný lesný pozemok tvorí súčasť dielca (z lesného porastu č. XXXb), nie je však súčasťou dielca č. XXXa ako mylne v žalobe uvádza žalobca. Na pokyn odborného lesného hospodára musel začiatkom roku 2014 spracovať v dielci č. XXXb kôrovcovú kalamitu. Pri spracovaní uvedenej kôrovцovej kalamity došlo logicky aj k spracovaniu kôrovcom napadnutých stromov na pozemku KN-E parc.č.XXXX/X, ktorý má žalobca v spoluvlastníctve v jednej polovici. Žalovaný uvedený dielec č. XXXb o celkovej výmere 72 árov, tak ako uvádza aj žalobca, užíva legálne a je v zmysle § 4 Zák. č. 326/2005 Z.z. o lesoch evidovaný ako jeho obhospodarovateľ, a preto tým, že v ňom musel uskutočniť prednostné spracovanie kôrovцovej kalamity, nemohol konať, ani nekonal v rozpore so žiadnymi právnymi ani zmluvnými predpismi, nemohol takýmto konaním spôsobiť nikomu žiadnu škodu. Preto nárok žalobcu na náhradu škody neakceptoval. Poukázal na to, že polovičná časť pozemku žalobcu o výmere 4,73 árov je súčasťou dielca č. XXXb o výmere 72 árov a že tento v súlade so zákonom obhospodaruje žalovaný už od roku 1992. Žalobca preto v danom prípade by si prípadný svoj nárok na nejakú náhradu za užívanie jeho pozemku mohol uplatňovať z iného titulu, ale nie z titulu náhrady škody. Za protiprávny nárok žalovaný považoval aj nárok žalobcu na náhradu vo výške 346,- Eur, pretože náklady na vypracovanie geometrického plánu a posudok boli vynaložené úplne zbytočne a bez zavinenia žalovaného. Preto navrhol návrh žalobcu zamietnuť a zaviazat ho k náhrade trov konania a právneho zastúpenia.

3. Uznesením č.k. 40C/244/2015-60 zo 04.05.2016 súd prvej inštancie pripustil zmenu návrhu spočívajúcu v zmene rozhodujúcich skutkových okolností návrhu - uplatnením si náhrady škody pomerne k výške navrhovateľovho spoluvlastníckeho podielu 1 k pozemku KN-E parc. č.XXXX/X trvalé trávnaté porasty o výmere 946 m², kat. územie Vranie, zapísaného na LV č. XXX pre kat. územie Vranie, obec Žilina, okres Žilina vo výške 678,76 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo žalovanej sumy počnúc od 01.04.2014 do zaplattenia a náhrady 346,- Eur.

4. Následne v danej veci súd prvej inštancie rozhodol medzitimným rozsudkom č.k. 40C/244/2015-67 z 24.05.2016 tak, že základ nároku navrhovateľa proti odporcovi na náhradu škody vyčistením drevnej hmoty je opodstatnený. V odvolacom konaní iniciovaným žalovaným bol predmetný rozsudok potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Žiline, č.k. 6Co/56/2017-118 z 31.05.2017. O trovách odvolacieho konania krajský súd rozhodol tak, že o nich rozhodne súd prvej inštancie v rozsudku, ktorým rozhodne o celom uplatnenom procesnom nároku. Žalovaný proti rozsudku krajského súdu podal dovolanie, na základe ktorého bol rozsudok krajského súdu zrušený uznesením Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 5Cdo/19/2018 z 25.4.2019 a vec bola krajskému súdu vrátená na ďalšie konanie. Najvyšší súd v odôvodnení svojho rozhodnutia konštatoval nepreskúmateľnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie i odvolacieho súdu. Navyiac z dôvodu hospodárnosti konania vyslovil názor, že v prípade žalobcu nejde o uplatňovanie si nároku titulom náhrady škody, ale o vydanie bezdôvodného obohatenia. Následne vo veci opätovne rozhodol Krajský súd v Žiline rozsudkom, č.k. 6Co/168/2019-211 z 21.08.2019. Rozsudok Okresného súdu Žilina, č.k. 40C/244/2015-67 z 24.05.2016 zmenil tak, že základ nároku uplatneného žalobou je daný.

5. Po rozhodnutí odvolacieho súdu súd prvej inštancie vo veci nariadil pojednávanie na deň 07.05.2020, na ktorom pojednávaní sporové strany požiadali súd o odročenie pojednávania za účelom mimosúdnej dohody, z ktorého dôvodu súd prvej inštancie konanie prerušil, a to uznesením č.k. 40C/244/2015-246 zo 07.05.2020.

6. Dňa 26.08.2020 bol súdu prvej inštancie doručený zo strany žalobcu návrh na pokračovanie v konaní. V tomto podaní žalobca uviedol, že po rokovaní strán žalobca súhlasí s návrhom výšky škody vyčíslenej žalovaným vo výške 342,70 Eur, ktorá spolu s výškou náhrady nákladov žalobcu v sume 346,- Eur predstavuje spolu výšku 688,70 Eur. Preto navrhol, aby súd zaviazal žalovaného k zaplatteniu sumy 688,70 Eur a priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

7. Na pojednávaní konanom 10.12.2020 sporové strany zhodne navrhli, aby súd prvej inštancie rozhodol tak, ako v návrhu na pokračovanie v konaní uviedol žalobca, s výnimkou nároku na náhradu trov konania, kde sa sporové strany ohľadne tohto nároku nezhodli. Právny zástupca žalobcu v tomto smere uviedol, že zotrvávajú na svojich písomných vyjadreniach a doteraz uvádzaných skutočnostiach. Právny zástupca žalovaného uviedol, že nerozporuje výšku nároku žalobcu, tak ako bolo uvedené v podaní žalobcu označenom ako návrh na pokračovanie v konaní, to znamená, že súhlasí s výškou 342,70 Eur

ako aj s výškou náhrady nákladov žalobcu v sume 346,-Eur. Rozporuje však nárok žalobcu na náhradu trov konania v rozsahu 100 % a túto otázku ponecháva na posúdenie súdu.

8. Na základe uvedených skutočností je zrejmé, že sporové strany ohľadne výšky plnenia žalovaného titulom bezdôvodného obohatenia došli k vzájomnému konsenzu, sporný zostal iba nárok žalobcu na náhradu trov konania.

9. V danej veci možno konštatovať, že potom ako súd prvej inštancie pripustil zmenu návrhu, tak žalobca sa v konaní domáhal vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 678,76 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo žalovanej sumy, počnúc od 01.04.2014 do zaplatenia a náhrady nákladov spojených s uplatňovaním jeho nároku vo výške 346,- Eur.

10. Návrh žalobcu na pokračovanie v konaní súd prvej inštancie podľa jeho obsahu, a to aj vzhľadom na vyjadrenie právnych zástupcov sporových strán na pojednávaní konanom 10.12.2020 posúdil ako čiastočné späťvzatie žaloby.

11. V danej súvislosti súd prvej inštancie vychádzal zo znenia ustanovenia § 282 a § 286 CSP. Podľa § 282 CSP, ak žalovaný uzná nárok uplatnený žalobcom alebo jeho časť, rozhodne súd na návrh žalobcu rozsudkom pre uznanie nároku. Podľa § 286 CSP, ak sa žalobca vzdá svojho nároku úplne alebo z časti, zamietne súd žalobu na návrh žalovaného rozsudkom pre vzdanie sa nároku.

12. Civilné sporové konanie je ovládané dispozičným princípom, ktorý sa prejavuje nielen pri začatí konania, ale aj v jeho priebehu. Vzťahuje sa aj na rozhodnutie súdu vydaním rozsudku pre uznanie nároku, resp. rozsudku pre vzdanie sa nároku. Vydanie rozsudku pre vzdanie sa/uznanie nároku je viazané na návrh procesnej strany. Bez návrhu je vydanie tohto rozsudku vylúčené.

13. Vydanie rozsudku pre uznanie nároku právny zástupca žalobcu nenavrhol ani na pojednávaní konanom dňa 10.12.2020 a ani v návrhu na pokračovanie v konaní zo dňa 26.08.2020. Pokiaľ ide o vyjadrenie právneho zástupcu žalovaného, ten na pojednávaní konanom dňa 10.12.2020 navrhol, aby súd rozhodol podľa svojho uváženia buď rozsudkom pre uznanie nároku alebo rozsudkom pre vzdanie sa nároku. Takto formulované (alternatívne) vyjadrenie právneho zástupcu žalovaného nemožno vyhodnotiť ako kvalifikovaný návrh na postup súdu podľa § 286 CSP, pričom žalovaný nemá dispozičné právo navrhnúť, aby súd rozhodol rozsudkom pre vzdanie sa nároku. Z uvedených dôvodov súd prvej inštancie písomné podanie žalobcu, označené ako návrh na pokračovanie v konaní zo dňa 26.08.2020 posúdil ako čiastočné späťvzatie žaloby, a to v rozsahu prevyšujúcom sumu 688,70 Eur.

14. Na základe uvedených skutočností súd prvej inštancie rozhodol tak, že konanie v časti o zaplatenie sumy 336,06 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 678,76 Eur od 01.04.2014 do zaplatenia zastavil. Žalovanému potom uložil zaplatiť žalobcovi 688,70 Eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

15. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd podľa § 262 ods. 1 CSP a § 255 CSP v nadväznosti na zavinenie zastavenia časti konania zo strany žalobcu podľa § 256 ods.1 CSP zohľadniac mieru konečného procesného úspechu žalobcu v konaní. V tomto smere súd prvej inštancie prihliadal i na vyjadrenie právneho zástupcu žalobcu na pojednávaní konanom dňa 10.12.2020, ktorý uviedol, že s náhradou vo výške 688,70 Eur súhlasili z dôvodu dlhotrvajúceho sporu a nechceli v ňom ďalej pokračovať.

16. Žalobca si v konaní titulom vydania bezdôvodného obohatenia uplatňoval sumu 678,76 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 678,76 Eur od 01.04.2014 do zaplatenia, ako aj náhradu nákladov spojených s uplatňovaním jeho nároku vo výške 346,- Eur v zmysle § 121 ods. 3 Obč. zák. (istinu v sume 678,76 Eur, úroky z omeškania vyčíslené ku dňu vyhlásenia rozsudku v sume 238,80 Eur a náhradu nákladov spojených s uplatňovaním jeho nároku vo výške 346,- Eur), pričom mu súd vyhovel v rozsahu 688,70 Eur (istina v sume 342,70 Eur a náhrada nákladov spojených s uplatňovaním jeho nároku vo výške 346,-Eur). Úspech žalobcu dosiahol 54,50 %, čomu zodpovedá úspech žalovaného v rozsahu 45,5 %. Čistý úspech žalobcu tak predstavuje 9 %. O výške trov konania rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku vyšší súdny úradník súdu prvej inštancie.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať v lehote 15 dní od jeho doručenia odvolanie na Okresnom súde Žilina. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. O odvolaní rozhodne Krajský súd v Žiline.

Podľa § 363 CSP, sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.